

Lainsäädäntöneuvos Virpi Koivu

6.6.2025

Perustuslakivaliokunta 10.6.2025; HE 43/2025 vp

Perustuslakivaliokunnan käsiteltävänä on hallituksen esitys eduskunnalle laeiksi positiivisesta luottotietorekisteristä annetun lain ja huoneistotietojärjestelmästä annetun lain 13 §:n muuttamisesta sekä positiivisesta luottotietorekisteristä annetun lain 22 §:n 2 momentin 12 kohdan kumoamisesta. Esityksessä ehdotetaan muutettaviksi positiivisesta luottotietorekisteristä annettua lakia ja huoneistotietojärjestelmästä annettua lakia. Ehdotetut lainmuutokset ovat merkityksellisiä perustuslain 10 §:n 1 momentin turvaamien yksityiselämän suojan ja henkilötietojen suojan kannalta.

Ehdotetut muutokset ja perustuslakivaliokunnan arvion tarpeellisuus

Esityksellä ehdotettujen keskeisimpien lainmuutosten tarkoituksena on mahdollistaa se, että huoneistotietojärjestelmästä siirretään positiiviseen luottotietorekisteriin taloyhtiölainojen osakaskohtaisia luottotavastuita koskevat tiedot, jotka ovat välttämättömiä luonnollisen henkilön luottokelpoisuuden arviointia varten. Rekisterin tietosisällön laajennuksella olisi vaikutuksia yksityiselämän ja henkilötietojen suojaan. Kyseessä olisi uusi tietoryhmä, johon sisältyviä tietoja vain osa luotonantajista on aiemmin selvittänyt suoraan luotonhakijoilta luottokelpoisuuden arvioimiseksi. Kuluttajansuojalain vaatimukset ovat kuitenkin samat kaikille asuntoluottoja ja kuluttajaluottoja myöntäville luotonantajille.

Positiivisesta luottotietorekisteristä annettuun lakiin lisättäisiin samalla luotonantajia koskeva velvollisuus tunnistaa luonnollinen henkilö ennen tietojen hakemista rekisteristä. Velvollisuus koskisi kaikkia luotonantajia, joille on avattu tekninen rajapinta rekisteriin. Kyseessä olisi uusi lakiin lisättävä suoja-toimi, jonka tarkoituksena on vähentää tietojen väärinkäytösriskejä. Voimassa oleviin muihin lakeihin, jotka koskevat luotonantajia, sisältyy asiakkaan tunnistamiseen ja henkilöllisyyden todentamiseen liittyviä vaatimuksia. Asiakkaan tunnistaminen ei kuitenkaan voimassa olevan lainsäädännön mukaisesti tapahdu aukottomasti riittävän varhain suhteessa siihen, missä vaiheessa luotonmyöntöprosessia luotonantajat tarkistavat positiivisen luottotietorekisterin sisältämät tiedot.

Ehdotettu huoneistotietojärjestelmästä annetun lain 13 §:n muutos varmistaisi sen, että järjestelmästä siirrettävien henkilötietojen myöhempi käsittely toisessa tietokannassa olisi yhteensopivaa alkuperäisen käsittelyn kanssa EU:n yleisen tietosuojasetuksen ja sitä koskevan EU:n tuomioistuimen tulkintakäytännön mukaisesti.

Lisäksi positiivisesta luottotietorekisteristä annettuun lakiin tehtäisiin muita täsmennyksiä, joilla huomioidaan EU:n tuomioistuimen henkilötietojen suojaa koskevan tulkintakäytännön kehitys. Erityisesti hallituksen esityksessä kiinnitetään huomiota EU:n tuomioistuimen joulukuussa 2023 antamaan

Postiosoite	Käyntiosoite	Puhelin	Faksi	S-posti, internet
Postadress	Besöksadress	Telefon	Fax	E-post, internet
Oikeusministeriö	Meritullinkatu 10	0295 16001	09 160 67730	kirjaamo.om@gov.fi
PL 25	00170 Helsinki	Internat.	Internat.	www.oikeusministerio.fi
FI-00023 Valtioneuvosto	Finland	+358 295 16001	+358 9 160 67730	www.justitieministeriet.fi
Finland				

luottotietotoiminnan harjoittamista koskevaan tuomioon (tuomio 7.12.2023, yhdistetyt asiat C 26/22 ja C 64/22, Schufa Holding), jossa se katsoo eräiden maksuhäiriötietojen osalta, että kyseessä ovat arkaluonteiset tiedot. Hallituksen esityksen valmistelun yhteydessä on tästä syystä arvioitu uudelleen laissa säädettyjen luonnollisen henkilön oikeuksia koskevien suojatoimien riittävyyttä, ottaen samalla huomioon muusta lainsäädännöstä seuraavat vaatimukset. Vaikka nyt käsiteltävänä oleva hallituksen esitys ei sisällä ehdotusta positiivisesta luottotietorekisteristä annetun lain soveltamisalan laajentamisesta, arvioinnissa on kiinnitetty huomiota siihen, että samanaikaisesti valmisteltavina olevista kuluttajansuojalain muutoksista seuraa vaikutuksia myös positiivisesta luottotietorekisteristä annettuun lakiin. Hallituksen esitykseen on sisällytetty nyt käsiteltävänä olevien ja muiden lainmuutosten yhteisvaikutuksia koskeva arviointi.

Voimassa oleva laki on hyväksytty perustuslakivaliokunnan myötävaikutuksella. Hallituksen esityksessä katsotaan, että sen sisältämät lakiehdotukset voidaan hyväksyä tavallisen lain säätämisyksityksessä. Huomioiden EU:n tuomioistuimen tulkintakäytännön kehityksen, hallituksen esityksessä pidetään kuitenkin perustuslakivaliokunnan arviota suotavana. EU:n tuomioistuimen joulukuussa 2023 antama tuomio ja nyt ehdotettu rekisterin tietosisällön laajennus eivät olleet mukana hallituksen esityksen HE 22/2022 vp valtiosääntöisessä arvioinnissa. Lakiin on myös tehty muita muutoksia, jotka eivät ole olleet perustuslakivaliokunnan arvioitavana. Kokonaisuutena nämä ja nyt ehdotetut muutokset sekä tiedossa olevat tulevat muutokset ovat aiheuttaneet tarpeen arvioida sääntelyä uudelleen myös perustuslain mukaisen yksityiselämän ja henkilötietojen suojan kannalta.

Ehdotetun sääntelyn välttämättömyys ja oikeasuhteisuus

Ehdotetuilla lainmuutoksilla, jotka liittyvät taloyhtiölainojen osakaskohtaisia luottovastuita koskevien tietojen siirtämiseen huoneistotietojärjestelmästä positiiviseen luottotietorekisteriin, korjattaisiin rekisterin tietosisällössä oleva merkittävin puute, joka liittyy rekisterin tietojen kattavuuteen. Suurimman osan eli noin kolme neljäsosaa suomalaisten kotitalouksien lainavelasta muodostavat asumiseen liittyvät velat, joista yksittäisen osakkaan vastuulla olevien taloyhtiölainoihin liittyvien luottovastuiden osuus on noin 13 %. Nämä luottovastuut eivät näy positiivisessa luottotietorekisterissä.

Perustuslakivaliokunta katsoi lausunnossaan positiivista luottotietorekisteriä koskevasta lakiehdotuksesta (PeVL 28/2022 vp, kappaleet 7 ja 8), että positiivisen luottotietorekisterin tavoitteita ylivelkaantuneisuuden estämisestä ja rahoitusvakauden turvaamisesta voitiin pitää perusoikeusjärjestelmän kannalta hyväksyttävänä. Valiokunnan mielestä ehdotettu sääntely myös täytti perusoikeuksien rajoittamiseen kohdistuvat välttämättömyyden ja oikeasuhteisuuden vaatimukset. Voimassa olevan lain taustalla on arvio siitä, että aiemmat ylivelkaantumisen torjumiseen tähtäävät toimenpiteet eivät olleet riittäviä ylivelkaantumisen estämisen tavoitteen saavuttamiseksi. Rekisterillä tavoiteltavia hyötyjä ei myöskään olisi mahdollista saavuttaa ilman rekisteriä ja siitä luotonhakijoiden yksityiselämän suojaan kohdistuvia rajoituksia.

Hallituksen esityksessä muodostetun arvion mukaan ehdotettu laajennus on välttämätön edellä mainituista Suomen kotitalouksien velkarakenteeseen liittyvistä syistä sen varmistamiseksi, että luotonantajat saavat mahdollisimman kattavia tietoja myös taloyhtiölainojen osakaskohtaisten velkaosuuksien osalta. Samalla tietojen lisäämisellä turvataan taloyhtiön osakkaiden oikeutta tulla arvioiduiksi yhdenvertaisesti ja oikeiden ja asianmukaisten tietojen perusteella riippumatta siitä, maksetaanko taloyhtiölainan osakaskohtainen luotto-osuus pääomavastikkeen muodossa vai osana asuntolainaa.

Positiivinen luottotietorekisteri on tarkoitettu varmistamaan, että luotonantajilla on mahdollisuus noudata kuluttajan luottokelpoisuuden arviointia koskevia, kuluttajansuojalakiin perustuvia velvoitteitaan. Rekisteri kattaa asuntoluottojen ja kuluttajaluottojen lisäksi muut luonnolliselle henkilölle myönnettävät luotot, joiden on tarkoitus sisältyä rekisteriin keväästä 2026 alkaen. Luottotietojen käytölle laissa säädettyihin tarkoituksiin on perusteltu ja hyväksyttävä syy, ja asiasta säädettäisiin edelleen

yksityiskohtaisesti ja tarkkarajaisesti. Hallituksen esityksessä katsotaan, että ehdotettu sääntely täyttäisi yksityiselämän suojan yleiset rajoittamisen edellytykset sekä yleisen tietosuoja-asetuksen vaatimukset rekisteröidyn oikeuksien rajoittamisen hyväksyttävyydestä.

Tietojen arkaluonteisuus ja sääntelyn riittävyys

Positiivinen luottotietorekisteri sisältää pääosin luonnollisen henkilön luottotietoja ja tulotietoja. Siihen sisältyy lisäksi yksittäisiin luonnollisen henkilön luottoihin liittyviä maksuhäiriötietoja, joita ovat luoton maksuviivetiedot sekä tiedot velkajärjestelystä ja yrityksen saneerauksesta. Voimassa olevaa lakia koskeva valtiosääntöinen arviointi perustuu siihen, että positiiviseen luottotietorekisteriin sisällytettävissä tiedoissa ei ole lähtökohtaisesti kysymys arkaluonteisista tiedoista, mutta niiden laajamittaiseen käsittelyyn liittyy merkittäviä riskejä henkilötietojen suojan kannalta. Luovutettavien tietojen rajauksista huolimatta luottotietojen laajalla luovutusmahdollisuudella on seurauksia rekisteröidylle ja merkittäviä vaikutuksia erityisesti luotonhakutilanteessa. Kuluttajan luottokelpoisuuden arviointivelvoite koskee jo nykyisin suurta määrää luotonantajia.

EU:n tuomioistuin on lain säätämisen jälkeen ottanut kantaa niin sanottujen negatiivisten luottotietojen arkaluonteisuuteen. Tuomioistuin katsoi, että luottotietopalveluja tarjoavien yritysten suorittamaa jäänösveloista vapauttamista koskevien tietojen käsittelyä on pidettävä vakavana puuttumisena perusoikeuskirjan 7 ja 8 artiklassa vahvistettuihin oikeuksiin. Tuomioistuin piti kyseessä olevia tietoja arkaluonteisina sillä perusteella, että ne vaikuttavat kielteisesti rekisteröidyn luottokelpoisuuden arvioinnissa (Schufa Holding -tuomion 94 kohta). Huomioiden tämän tuomion ja EU:n tuomioistuimen muun asian kannalta merkityksellisen tulkintakäytännön (hallituksen esityksen s. 39), hallituksen esityksessä pidetään tarpeellisena tarkistaa arviota luottotietojen luonteesta sekä varmistua siitä, että sääntely täyttää edelleen sen yksityiskohtien ja tarkkarajaisuuden osalta yksityiselämän suojan yleiset rajoittamisen edellytykset tietojen arkaluonteisuuden valossa, ottaen huomioon tällä esityksellä ehdotetut muutokset. Käsiteltävien luottotietojen luonteen ohella yksityiselämän ja henkilötietojen suojaan puuttumisen vakavuuden arvioinnissa merkityksellisiä näkökohtia ovat myös tietojen käsittelyn konkreettiset menetellytavat ja erityisesti niiden henkilöiden lukumäärä, joilla on pääsy näihin tietoihin, sekä näihin tietoihin pääsyä koskevat yksityiskohdat. Tarvittaessa on otettava huomioon myös sellaisten toimenpiteiden olemassaolo, joilla pyritään estämään riski näiden tietojen väärinkäytöstä.

Hallituksen esityksessä muodostetun arvion mukaan ainakin osaa positiivisen luottotietorekisterin sisältämistä luottoihin liittyvistä tiedoista olisi jo sellaisenaan pidettävä arkaluonteisina tietoina, vaikka EU:n tuomioistuimen tuomio koski yksityistä luottotietorekisteriä ja yksittäistä maksuhäiriötietojen ryhmää. Positiivisten luottotietojen vaikutukset luottokelpoisuuteen voivat olla samankaltaisia kuin negatiivisilla luottotiedoilla, ja ne antavat tarkempaa tietoa luonnollisen henkilön taloudellisesta asemasta. Luonnehdinnalla on merkitystä sille, miltä osin ja millä tarkkuudella rekisterin tietosisällöstä on tarpeen säätää lain tasolla. Luonnehdinnalla on merkitystä myös ehdotettujen luottotietojen luovuttamista koskevien säännösten kannalta, kun arvioidaan mitä yksityiskohtia on perusteltua ja välttämätöntä luovuttaa luotonantajille laissa säädettyyn käyttötarkoitukseen.

Positiiviseen luottotietorekisteriin siirrettäisiin huoneistotietojärjestelmästä vain ne tiedot taloyhtiölainoista, joiden on arvioitu olevan merkityksellisiä luonnollisen henkilön luottokelpoisuuden arvioinnin tai rekisteröidyn oikeuksien toteuttamisen ja muiden rekisterinpitäjän velvollisuuksien kannalta. Positiivisesta luottotietorekisteristä annetussa laissa säädettäisiin muiden luottotietojen tavoin tyhjentävästi siitä, mitä uuteen tietoryhmään liittyviä tietoja rekisteriin talletettaisiin. Luotonantajille luovutettaisiin vain osa rekisteriin talletettavista tiedoista, ja myös luovutettavat tiedot luovutettaisiin laissa tyhjentävästi. Ehdotettujen lainmuutosten myötä rekisteri sisältäisi aiempaa laajemmin asuntovarallisuuteen kytkeytyvää tietoa. Myös uuden tietoryhmän osalta säännöksissä on varmistuttu siitä, että luotonantajille ei luovutettaisi sellaisia tietoja, jotka paljastaisivat ylimääräisiä yksityiselämän piiriin kuuluvista asioista,

vaan luovutettavat tiedot olisivat edelleen enimmäkseen koostettua numerotietoa. Esimerkiksi taloyhtiön tunnistetietoja ei luovutettaisi. Tällä on merkitystä erityisesti siinä tilanteessa, että tiedot päätyisivät sellaiselle taholle, joka ei ole niihin oikeutettu.

Tarve siirtää huoneistotietojärjestelmästä osakaskohtaisia luottovastuita koskevia tietoja positiiviseen luottotietorekisteriin on huomioitu säätämällä Verohallinnon tulorekisteriyksikön tiedonsaantioikeudesta huoneistotietojärjestelmästä annetun lain 19 §:ssä. Pykälän 3 momentin mukaan positiivisesta luottotietorekisteristä annetun lain 2 §:ssä tarkoitetulla rekisterinpitäjällä on oikeus salassapitosäännösten estämättä ilman käyttölupaa saada huoneistotietojärjestelmästä positiivisen luottotietorekisterin ylläpitämiseksi välttämättömät tiedot teknisen käyttöyhteyden avulla tai muulla tarkoitukseen soveltuvalla tavalla. Edellä mainitulla huoneistotietojärjestelmästä annetun lain 13 §:n muutoksella varmistettaisiin, että taloyhtiöiden osakaskohtaisia luottovastuita koskevien tietojen ja niihin liittyvien osakkeenomistajan yksilöintitietojen käsittelyllä on läheinen yhteys siihen tarkoitukseen, johon tietoja siirrettäisiin. Muutos olisi välttämätön, koska käytännössä kahden tietojärjestelmän välisissä tiedonsiirroissa olisi kyse hallintakohderekisteriin talletettujen tietojen pääasiallisesta käyttötarkoituksesta. Vaikka liisättäväksi ehdotettu käyttötarkoitus ilmenee voimassa olevan lain perusteluista nimenomaisesti, ja se on osa huoneistotietojärjestelmästä annetun lain 2 §:n mukaista tarkoitusta palvella yhteiskunnan tietotarpeita, asiasta on tarpeen säätää laissa tarkkarajaisemmin luottotietojen mahdollisen arkaluonteisuuden huomioimiseksi. Huoneistotietojärjestelmää koskevat aiemmat muutokset eivät ole olleet perustuslakivaliokunnan käsiteltävänä.

Hallituksen esityksessä ehdotetut muutokset eivät oleellisesti muuttaisi henkilötietojen käsittelytapoja, eivätkä ne laajentaisi tiedonsaantiin oikeutettujen luotonantajien lukumäärää lukuun ottamatta valtion erityisrahoitusyhtiötä. Laista ehdotetaan kuitenkin poistettavaksi vaihtoehtoinen tietojen luovuttamiseen käytettävä sähköinen tietoturvallinen tapa, johon rekisterin teknisessä toteutuksessa on arvioitu liittyvän ylimääräisiä tietoturvariskejä. Väärinkäytösten riskejä pyritäisiin lisäksi alentamaan ehdotulla vaatimuksella siitä, että luotonantajan on tunnistettava luonnollinen henkilö ennen kuin häntä koskevia tietoja haetaan rekisteristä. Hallituksen esityksellä ei muutettaisi rekisterin tietoihin oikeutettujen viranomaisten tiedonsaantia tai tietojen käsittelyä koskevia oikeuksia. Tilastokeskukselle on aiemmin säädetty oikeus käsitellä positiivisen luottotietorekisterin tietoja tilastointitarkoitusten ohella myös tutkimus- ja selvitystarkoituksiin. Nämä Tilastokeskusta koskevat lainmuutokset eivät ole olleet perustuslakivaliokunnan käsiteltävänä.

Voimassa oleva laki sisältää eräitä luonnollisen henkilön henkilötietojen suojaa ja oikeusturvaa vahvistavia säännöksiä, jotka ovat merkityksellisiä perusoikeuksien suojaan puuttumisen vakavuuden arvioinnin kannalta. Huomionarvioista on, että tietojen tarkistaminen rekisteristä on sallittua luotonantajille vain, jos luonnollinen henkilö itse hakee luottoa tai muutoksia voimassa olevaan luottosopimukseen. Luotonantajalla ei ole oikeutta hakea tietoja oma-aloitteisesti. Luonnolliselle henkilölle on myös kerrottava ennakolta rekisterin tietojen käyttämisestä ja siitä, jos luottihakemus hylätään niiden perusteella. Tietojen hakeminen rekisteristä näkyy luonnollisen henkilön sähköisestä asiointipalvelusta, josta myös mahdollinen perusteeton tietojen hakeminen paljastuisi. Hallituksen esityksessä (s. 15 ja 16) on lisäksi kiinnitetty huomiota tuleviin kuluttajaluottodirektiivin täytäntöönpanosta seuraaviin muutoksiin, jotka tiukentavat lähiaikoina kuluttajan informointivelvoitteita.

EU:n yleisestä tietosuojasetuksesta seuraa yksityiskohtaisia oikeuksia rekisteröidyille (luonnollisille henkilöille), ja rekisterin tietojen käyttöön kohdistuu valvontaa tietosuojasetuksen ja kuluttajansuojalain mukaisesti. Myös tietojen ja niiden muutosten ilmoittamisvelvollisuuden noudattamista valvotaan. Kuten voimassa olevan lain esitöissä on todettu, keskeistä on esimerkiksi se, että luonnollisella henkilöllä on tehokkaat keinot sen varmistamiseksi, että mahdolliset virheelliset tiedot oikaistaan. Voimassa olevan 22 §:n 2 momentin 12 kohdan mukaisesti luotonantajille luovutetaan jo nykyisin tieto siitä, että rekisteröity on vaatinut henkilötietojen käsittelyn rajoittamista yleisen tietosuojasetuksen 18 artiklan nojalla. Positiivisesta luottotietorekisteristä annettua lakia on äskettäin muutettu siten, että vuoden 2027 alusta lukien luotonantajat saavat tiedon myös muissa kuin luottotiedoissa ilmenneistä

virheellisistä tiedoista, mukaan lukien tulotiedot ja rekisteriin myöhemmin sisältyvät taloyhtiölainojen osakaskohtaisia luotto-osuuksia koskevat tiedot (hallituksen esityksen s. 15). Kyseisten lainmuutosten myötä rekisterinpitäjä veloitetaan nimenomaisella lain säännöksellä luovuttamaan luottotietoraportilla tieto rekisteröidyn esittämästä henkilötietojen käsittelyn rajoittamispyynnöstä riippumatta siitä, mistä tiedoista on kyse. Muutos vahvistaa rekisteröidyn oikeuksia ja oikeusturvaa. Rekisteröidyn oikeuksia koskevien suojatoimien riittävyyden kannalta merkityksellistä on se, että luottotietojen luovuttaminen rekisteristä niiden käsittelyn rajoittamispyynnöstä huolimatta koskee vain niitä tilanteita, joissa rekisteröity on kiistänyt tietojen paikkansapitävyyden. Tietoja ei voida sen sijaan luovuttaa rekisteristä, jos rekisteröidyn pyyntö liittyy esimerkiksi siihen, että käsittely on lainvastaista.

Huomioiden edellä mainitut lainmuutokset, lakiin jo sisältyvät suojatoimet sekä lakiin lisättävän uuden vaatimuksen luonnollisen henkilön tunnistamisesta ennen tietojen hakemista rekisteristä, hallituksen esityksessä katsotaan, että henkilötietojen käsittelyyn liittyvät suojatoimet ja rekisteröidyn oikeusturvan takeet ovat kokonaisuutena riittäviä. Lakiin ehdotetaan lisäksi jäljempänä mainitut sääntelyn laintasoisuutta koskevan vaatimuksen huomioivat muutokset. Hallituksen esityksen valmistelun yhteydessä on kuitenkin noussut esiin sääntelyn oikeasuhteisuutta ja suojatoimien riittävyyttä koskevia kysymyksiä (hallituksen esityksen s. 21 ja 22). Huomioiden EU:n tuomioistuimen oikeuskäytännön kehittymisen, perustuslakivaliokunnan arvio ehdotettujen lainmuutosten riittävyydestä on suotava.

Arkaluonteiset tiedot ja sääntelyn laintasoisuus

Hallituksen esityksessä ehdotetaan, että voimassa olevasta valtioneuvoston asetuksesta siirrettäisiin lain tasolle säännökset luoton käyttötarkoituksesta. Käyttötarkoitusta koskeva tieto ilmaistaisiin asetuksen nykytilaa vastaavasti myös laissa yleisellä tasolla, eikä rekisteri sisältäisi tarkempia tietoja siitä, mihin tarkoitukseen kuluttajaluotto on otettu. Luoton käyttötarkoitusta koskeva tieto ei anna yhtä yksityiskohtaista tietoa kuluttajakäyttäytymisestä, kuten elintavoista tai kulutusmieltymyksistä, kuin esimerkiksi pankkitilien maksutapahtumatiedot. Siten yksityiselämän suojaa ei ehdoteta rajoitettavaksi pidemmälle kuin on välttämätöntä ja oikeasuhteista luoton myöntämiseen liittyvän maksukyvyn ja riskien arvioimisen kannalta. Luoton käyttötarkoituksia koskevat yksityiskohdat eivät kuitenkaan olleet mukana perustuslakivaliokunnan aiemmin arvioimassa lakiehdotuksessa.

Vaikka laissa säädetty asetuksenantovaltuus kattaa lain tasolle siirrettävien asetuksen säännösten sisällön sellaisenaan, ja säännösten sisällöllisten yksityiskohtien voitaisiin tulkita kattavan myös henkilötietoja, ne eivät täytä vaatimusta arkaluonteisten henkilötietojen käsittelyä koskevan sääntelyn laintasoisuudesta ainakaan siinä tapauksessa, että luoton käyttötarkoitus olisi joissakin tapauksissa sellaisenaan tai yhdistettynä muihin tietoihin arvioitava arkaluonteiseksi tiedoksi. Perustuslakivaliokunnan lausuntokäytännössä on otettu nimenomaisesti kantaa siihen, että asetuksenantovaltuuden nojalla ei voida antaa arkaluonteisten henkilötietojen käsittelyyn valtuuttavia säännöksiä henkilötietojen kannalta tärkeistä sääntelykohteista (esim. PeVL 15/2018 vp, s. 42). Perustuslain tulkintakäytännöstä jää kuitenkin epäselvyyttä siltä osin, voisiko asetuksella antaa henkilötietojen käsittelyyn valtuuttavia säännöksiä silloin, jos kyse ei ole arkaluonteisista tiedoista. Vaikka lähtökohtana tulisi olla, että muissa kuin erityisiä riskejä tarkoittavissa tilanteissa EU:n yleistä tietosuoja-asetusta täydentävästä sääntelystä pidättäydytään, valtioneuvoston ja ministeriön asetuksia koskevan tulkintakäytännön täsmentyminen olisi toivottavaa.